

Abstrakt

Práce se zabývá fenoménem alternativní kultury a jejím vztahem k veřejné politice. V první části se snaží definovat, co to vlastně znamená alternativní kultura a staví tak na poznatcích hlavně ze sociologie a kulturologie. Velmi užitečné jsou konkrétně teorie sociální deviace, teorie subkultur a post-subkultur. Zároveň se práce ohlíží i do minulosti, před rok 1989, kdy byla alternativní kultura jasně vymezeným fenoménem stojícím mimo hlavní kulturní proud a byla zároveň kulturou protizákonnou. Skrze analýzu některých událostí z nedávné minulosti, nachází jak rozdíly mezi alternativní kulturou a postojem k ní před rokem 1989, tak i jisté důležité paralely se současnou situací alternativní kultury. Alternativní kulturu pak specifikuje skrze současné alternativní undergroundové subkultury freetekno – DIY, squatting a street art. Vzhledem ke kontroverznosti těchto subkultur, práce se zabývá také extremismem, jak jsou tyto subkultury vnímané, a politikou proti extremismu. Zároveň se zabývá i současnou kulturní politikou v ČR. Popisuje její vývoj a nastiňuje současnou situaci i možné prostory pro inovace v souvislosti s alternativní kulturou. V poslední fázi se práce zabývá novým fenoménem tzv. kreativních průmyslů a jejich vztahem ke kulturní politice a alternativní kultuře. S pomocí metod kvalitativního výzkumu a metod veřejné politiky je nově zpracováno téma, které dosud nebylo takto komplexně zmapované. Přínos práce tak může být nejen na poli veřejné politiky, ale i jiných humanitních oborů. Alternativní kultura je vnímána jako důležitý indikátor demokracie a tak hlavním mottem a linií při zpracování je teze, že „pokud dochází k perzekuci alternativní kultury ve společnosti, dochází také k zásadnímu ohrožování demokracie“.